

цифрової трансформації юридичної професії. Метавсесвіт створює унікальні можливості для практико-орієнтованого навчання, що поєднує теоретичні знання з розвитком компетентностей прийняття ефективних правових рішень. Ключовими перевагами є формування комплексних компетентностей – від предметних правових знань до трансверсальних навичок критичного мислення, комунікації та технологічної грамотності. Імерсивний характер навчання підвищує мотивацію студентів та забезпечує глибше засвоєння матеріалу через особистий досвід.

Метавсесвіт не має на меті замінити традиційні форми навчання, а є потужним доповнювальним інструментом, що в поєднанні з класичними методами може значно підвищити якість правової освіти. Успішна інтеграція вимагає виваженого підходу, що забезпечує баланс між інноваційністю та збереженням фундаментальних цінностей юридичної освіти.

Список використаних джерел

1. Ковальчук О., Іваницький І. Розвиток флюїдного інтелекту при вивченні дисципліни «Логіка». X Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи», 10–11 листопада, 2022 р.. URL: <http://conf.fizmat.tnpu.edu.ua> (дата звернення: 22.10.2025).
2. Mystakidis S. Metaverse. *Encyclopedia*. 2022. Vol. 2. P. 486–497.
3. Maldonado J. Singapore considers the Metaverse for judicial proceedings. *Bit2me*, 2022. URL: : <https://news.bit2me.com/> (дата звернення: 13.10.2025).
4. Quinones V. Exploring the Impact of Virtual and Augmented Reality in Courts. *Unesco*. 2023. <https://www.unesco.org/> (дата звернення: 29.09.2025).
5. Kovalchuk O. Smart Judiciary and Blockchain: Legal Regulation of Cryptocurrencies. *Legal Economic Science and Praxis*. 2023. Vol. 8. P. 4–8.

МЕТОДИ ТА ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ГОТОВНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ДО ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Конончук Олександр Олександрович

здобувач третього рівня вищої освіти, спеціальність Освітні, педагогічні науки
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
o.konon@tnpu.edu.ua

Вчитель інформатики – це, в першу чергу, педагог, який навчає учнів основам комп'ютерних наук та допомагає зрозуміти, як працюють комп'ютери, створювати програми та безпечно і ефективно користуватись електронними інструментами. Його роль надзвичайно важлива у набутті учнями відповідних компетентностей в швидко розвиваючому цифровому світі незалежно від того яку професію вони оберуть в майбутньому.

Завдання з оцінки майбутніх вчителів інформатики до проєктної діяльності, насправді, є багатогранним завданням, оскільки сама «готовність» – це інтеграційно-складне поняття [2].

Опираючись на наукові дослідження готовність майбутнього вчителя інформатики до професійної діяльності визначається як утворення внутрішнього потенціалу, що є результатом здобуття кваліфікації. «Здатність до дії» – так проявляється вміння адаптуватись до умов праці та експертно розв'язувати складні практичні проблеми в освітньому процесі. То ж для того аби оцінити цю готовність, для початку її необхідно розділити на вимірювані складові (рис. 1).

**Оцінювані ключові компоненти моделі
підготовки вчителів**

Рис. 1. Ключові компоненти готовності вчителя до професійної діяльності

Модель підготовки вчителя до професійної діяльності включає кілька ключових компонентів, які підлягають оцінці, а саме:

- компонент мотивації: наявність розуміння потреби, мотивів та інтересу до організації проєктної діяльності;
- когнітивний компонент: сукупність теоретичних знань про форми, методи та засоби організації проєктної діяльності, а також розуміння інформаційно-комунікаційних технологій;
- операційний компонент: комплекс вмінь перевести теоретичні знання в практичні дії, що включають в себе діагностику рівня учнів та обирання найефективніших методів керування проєктом;
- рефлексивний компонент: самоконтроль, самооцінка та здатність до аналізу особистих педагогічних дій для подальшого їх вдосконалення.

Беручи в увагу дану структуру компонентів для моніторингу та оцінки готовності вчителів інформатики використовуються конкретні методи та підходи [1].

Метод портфоліо – це один з основних методів оцінки оскільки він дозволяє комплексно виміряти не лише знання, а також і практичні навички, що становить основу когнітивного та операційного компонентів. Чудовим прикладом є підхід, який використовувався у програмі «Intel® Навчання для майбутнього», в якому результатом навчання була розробка портфоліо навчального проєкту [3]. Оцінювання даного портфоліо дає можливість перевірити готовність вчителя інформатики на практиці, адже воно вимагає наявності плану, який демонструє розуміння будови та етапів проєкту. Вчитель мав сам створити приклади робіт (презентації, публікації тощо), що становили основу створення продуктів учнями. Ключовим елементом є розроблення форм та критеріїв оцінювання, який показує чи здатен вчитель коректно провести проєкт, а також об'єктивно оцінити його результати в учнів.

Технологія кейс-методу – це ефективний інструмент для оцінки рефлексивного та операційного компонентів, що також згадується як «рефлексивно-оцінювальний компонент» у підготовчих моделях. Майбутньому вчителю інформатики пропонують проаналізувати певний «кейс» – повний опис реальної проблемної ситуації, що з'явилася під час організації проєкту в школі. В даному випадку оцінюється здатність студента проаналізувати ситуацію, діагностувати проблему, запропонувати педагогічні варіанти рішень та обрати оптимальний шлях вирішення.

Метод тестування, зазвичай, використовується для оцінки когнітивного компоненту готовності та дозволяє перевірити ефективність засвоєння теоретичних знань.

Методи роздумів та самооцінювання спрямовані на огляд рефлексивного та мотиваційного компонентів. Майбутній вчитель має продемонструвати вміння здійснювати керування власної діяльності для самовдосконалення. Це може здійснюватися у вигляді щоденника думок під час педагогічної практики або внаслідок опитування, де вони самі визначають власний рівень готовності до професійної діяльності та розкривають недоліки, над якими варто працювати.

Отже, для об'єктивної оцінки готовності вчителя інформатики до проєктної діяльності необхідним є поєднання методів тестування для перевірки теоретичних знань, кейс-методу для оцінки здатності вирішувати практичні проблеми та метод профілю для демонстрації вміння розробити, впровадити та оцінити навчальний проєкт.

Список використаних джерел

1. Вербівський Д. Проектування змісту методичної системи підготовки майбутніх учителів інформатики до застосування інноваційних технологій у професійній діяльності. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2025. Вип. 7, т. 13. С. 34–41.
2. Генсерук Г. Р. Цифрова компетентність як одна із професійно значущих компетентностей майбутніх учителів. *Open educational e-environment of modern University*, 2019. № 6. С. 8–16.
3. Про запровадження освітньої програми «Intel® Навчання для майбутнього» щодо навчання педагогічних працівників професійно-технічних навчальних закладів. *Освіта.уа*. URL: <https://osvita.ua/legislation/proftech/3329/> (дата звернення: 04.10.2025).

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ ФІЗИКИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Кравченко Ростислав Іванович

здобувач другого рівня вищої освіти, спеціальність Середня освіта (Фізика та астрономія)
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
rost.kravchencko2011@gmail.com

Федчишин Ольга Михайлівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізики та методики її навчання
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
olga.fedchishin.77@gmail.com

Сучасна освіта в Україні орієнтується на підготовку особистості, здатної до критичного мислення, творчої діяльності та самостійного прийняття рішень. У Концепції Нової української школи зазначено, що ключовим завданням є формування у здобувачів освіти компетентностей, зокрема природничо-наукової, яка забезпечує розуміння природних явищ, законів, взаємозв'язків у природі та застосування наукових знань у повсякденному житті.

Фізика, як базова природнича дисципліна, має особливий потенціал у розвитку цієї компетентності. Вона поєднує теоретичні знання, практичні вміння, дослідницьку діяльність та елементи технічної творчості, що робить її ключовим інструментом для формування наукового світогляду учнів.